

Ese

Esiteks nõue tühistada nõukogu 2. septembri 2011. aasta otsus 2011/522/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2011/273/ÜVJP Süüria vastu suunatud piiravate meetmete kohta (ELT L 228, lk 16), nõukogu 23. septembri 2011. aasta otsus 2011/628/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2011/273/ÜVJP (ELT L 247, lk 17), nõukogu 1. detsembri 2011. aasta otsus 2011/782/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2011/273 (ELT L 319, lk 56), nõukogu 2. septembri 2011. aasta määrus (EL) nr 878/2011, millega muudetakse määrust (EL) nr 442/2011 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Süürias (ELT L 228, lk 1), ning nõukogu 18. jaanuari 2012. aasta määrus (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus nr 442/2011 (ELT L 16, lk 1), osas, milles hageja nimi sisaldub nende isikute loetelus, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias, ning teiseks kahju hüvitamise nõue.

Resolutsioon

1) Euroopa Komisjoni menetlusse astumise avaldust ei ole enam vaja lahendada.

2) Jätta hagi rahuldamata.

3) Jätta Issam Anbouba kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 25, 28.1.2012.

Üldkohtu 13. septembri 2013. aasta otsus — Anbouba versus nõukogu

(Kohtuasi T-592/11) (¹)

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Süüria suhtes võetud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite ja majandusressurside külmutamine — Süütuse presumpatsioon — Tõendamiskoorimis — Ilmne hindamisviga — Kaitseõigused — Põhjendamiskohustus)

(2013/C 313/49)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Issam Anbouba (Homs, Süüria) (esindajad: advokaadid M.-A. Bastin, J.-M. Salva ja J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: R. Liudvinaviciute-Cordeiro ja M.-M. Joséphidès, hiljem R. Liudvinaviciute-Cordeiro ja A. Vitro)

Ese

Esiteks nõue tühistada nõukogu 13. oktoobri 2011. aasta otsus 2011/684/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2011/273/ÜVJP Süüria vastu suunatud piiravate meetmete kohta (ELT L 269, lk 33), nõukogu 1. detsembri 2011. aasta otsus 2011/782/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid

meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2011/273 (ELT L 319, lk 56), nõukogu 13. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1011/2011, millega muudetakse määrust (EL) nr 442/2011 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Süürias (ELT L 269, lk 18), nõukogu 18. jaanuari 2012. aasta määrus (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus nr 442/2011 (ELT L 16, lk 1), ning nõukogu 14. mai 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 410/2012, millega rakendatakse määruse nr 36/2012 artikli 32 lõiget 1 (ELT L 126, lk 3), osas, milles hageja nimi sisaldub nende isikute loetelus, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias, ning teiseks kahju hüvitamise nõue.

Resolutsioon

1) Jätta hagi rahuldamata.

2) Mõista kohtukulud välja Issam Anboubalt.

(¹) ELT C 25, 28.1.2012.

Üldkohtu 16. septembril 2013. aasta otsus — De Nicola versus EIP

(Kohtuasi T-618/11 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — EIP personal — Hindamine — Edutamine — 2008. aasta hindamine ja edutamine — Vaiete läbivaatamise komisjoni otsus — Kontrolli ulatus — Hindamisaruanne — Õigusvastasuse väide — Mõistlik tähtaeg — Tühistamisnõue — Kahju hüvitamise nõue — Pooleliolevad kohtuasjad)

(2013/C 313/50)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (esindaja: advokaat L. Isola)

Teine menetluspool: Euroopa Investeerimispank (EIP) (esindajad: T. Gilliams ja F. Martin, hiljem T. Gilliams ja G. Nuvoli, keda abistas advokaat A. Dal Ferro)

Ese

Apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu (esimene koda) 28. septembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas F-13/10: De Nicola vs. EIP (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata) selle otsuse tühistamiseks.

Resolutsioon

- 1) Tühistada Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu (esimene koda) 28. septembri 2011. aasta otsus kohtuasjas F-13/10: *De Nicola vs. EIP* osas, milles sellega jäetakse rahuldamata Carlo de Nicola nõuded Euroopa Investeeringuspanga (EIP) vaiete läbivaatamise komisjoni otsuse tühistamiseks.
- 2) Jätta apellatsioonkaebus ülejäänud osas rahuldamata.
- 3) Jätta rahuldamata C. De Nicola esitatud hagi Avaliku Teenistuse Kohtule kohtuasjas F-13/10.
- 4) Jätta C. De Nicola kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja pool EIP poolt nii Avaliku Teenistuse Kohtus kui käesolevas kohtuastmes kantud kohtukuludest.
- 5) Jätta pool EIP poolt Avaliku Teenistuse Kohtus ja käesolevas kohtuastmes kantud kohtukuludest tema enda kanda.

(¹) ELT C 25, 28.1.2012.

17. juulil 2013 esitatud hagi — Chatzianagnostou versus nõukogu jt

(Kohtuasi T-383/13)

(2013/C 313/51)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Antonios Chatzianagnostou (Serres, Kreeka) (esindaja: advokaat Ch. Makris)

Kostjad: Euroopa Liidu Nõukogu, Eulex Kosovo ja Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- nõue tervikuna tühistada esiteks EULEX Kosovo juhataja 10. mai 2013. aasta otsus pealkirjaga „Lõppotsus distsiplinaarasjas 02/2013”, mis tehti hagejale teatavaks 16. mail 2013 ja teiseks EULEX Kosovo juhataja 10. mai 2013. aasta otsus pealkirjaga „Lõppotsus distsiplinaarasjas 06/2013”, mis tehti hagejale teatavaks 16. mail 2013;
- vabastada hageja kõigist distsiplinaarsüüdistustest, mille EULEX on tema vastu esitanud;

- kohustada EULEX-i edastama hagejale käesoleva kohtuvaidluse raames koopia kõigist dokumentidest, mis sisalduvad hagejat puudutavates distsiplinaartoimikutes;
- mõista kõik menetluse, sh õigusnõustaja kulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

- 1) Esimese väite kohaselt rikuti materiaalõigusnormi, sest vaidlustatud aktidel puudub igasugune põhjendus; samuti rikuti ETL artiklit 296 ja EL-i liikmesriikide õiguse üldpõhimõtteid, mille kohaselt kõik õigussubjekti kahjustavad haldusaktid peavad sisaldama piisavat, täielikku ja konkreetset juhtumit puudutavat põhjendust. Käesolevas asjas väidab hageja, et vaidlustatud aktid on täielikult põhjendamata, ehkki põhjendus oleks õiguslikult vajalik ja seaduse alusel kohustuslik.
- 2) Teise väite kohaselt rikkusid kostjad vaidlustatud aktidega erinevaid hageja kaitseõigusi, mis tulenevad EIÕK-st ja EL-i liikmesriikide õiguse ühistest üldpõhimõtetest. EULEX-i distsiplinaarmenetluses 6/2013 hageja vastu, kohaldati viimase suhtes distsiplinaarkaristust toimingute eest, millega seoses ei antud hagejale kordagi võimalust end kaitsta ega ka võimalust esitada selgitusi. Lisaks jäeti hageja ilma õigusest saada lihtsat, kiiret ja tõhusat menetlusabi või siis võimalusest lasta end kaitsta advokaadil, kes on asjakohaselt ette valmistunud ja täies ulatuses teavitatud distsiplinaarsüüdistustest, mis EULEX-is hageja vastu esitati.
- 3) Kolmanda väite kohaselt on vaidlustatud aktides tehtud faktiviga. Hageja väidab, et vaidlustatud aktidest teine rajaneb vastuolulisel või ebapiisaval hüpoteesil ja põhistusel — see rikub süütuse presumptsiooni ja õigust mitte enese vastu süüdistusi esitada. Lisaks on see akt hageja väitel vigane, sest selles ei tunnistata, et hageja õigusrikkumine on vabandatav või siis vähemasti ei arvestata kergendavaid asjaolusid, milleks on hageja aktiivne koostöö ja kahetsus.

- 4) Neljanda väite kohaselt on rikutud kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti artiklit 19, EIÕK artiklit 10, ETL artiklit 15, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrust (EÜ) nr 1049/2001 (¹), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/98/EÜ (²) ning EL põhiõiguste harta artikleid 41 ja 42. EULEX-i juhataja otsused, mis on vaidlustatud ja millega hagejale määrati distsiplinaarkaristused, rikuvad õigusnormi, sest muidu oleks nendega võetud menetluse hageja kaebused sanktsioonide tühistamiseks eelkõige seetõttu, et rikuti sätteid, mis käsitlevad hageja õigust tutvuda EULEX-is tema vastu algatatud kahe distsiplinaarmenetluse toimikutega.